

Jove Orquestra Simfònica de Barcelona-JOSB

Fundada en 2015, la JOSB neix a Barcelona , com un projecte musical nou, educatiu i de formació musical per a joves instrumentistes, amb l'objectiu proporcionar una formació complementària de l'ensenyament musical mitjançant la pràctica orquestral en un conjunt simfònic, amb un marc d'aprenentatge professional d'alt nivell artístic, oferint una temporada estable a la ciutat i disposant d'una organització educativa i cultural on la joventut pot compartir coneixements, il·lusió, esforç i talent.

La Jove Orquestra Simfònica de Barcelona es constitueix sota l'òrgan rector de l'Associació Barcelona Ciutat de Música, associació sense ànim de lucre que crea amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona i altres entitats privades la JOSB, una formació oberta a joves de totes les nacionalitats amb el compromís de projectar valors socials i culturals, difondre la bellesa de la música i promocionar l'afició musical en la nostra societat.

La JOSB compta amb la direcció titular i artística del mestre Carlos Checa, suma més de 40 programes simfònics diferents i tres gires realitzades per Espanya i Andorra en 2018, 2019 i 2021. En l'actualitat està integrada per una plantilla de 70 joves, realitza la seva temporada de concerts a Barcelona, en el Palau de la Música Catalana i en el Teatre l'Aliança, a més aquest any farà dues gires : per Tarragona i Aragò, i col·labora en aquesta 8è Temporada amb més de 20 professors i directors convidats com Jose María Moreno, Ramón Tebar i Xavier Puig.

Carlos Checa, director

Aquesta temporada 22/23 és la vuitena temporada de Carlos Checa al capdavant de la Jove Orquestra Simfònica de Barcelona (JOSB), també des de la seva fundació en 2005, dirigeix el Festival Internacional de Música Serrania de Cuenca (FIMUC).

Format en el Conservatori superior de música de Barcelona, la seva ciutat natal, i havent ampliat la seva formació musical amb altres mestres com Kurt Masur, George Pehlivanian o Ros Marbà, de la seva trajectòria musical destaca el seu salt a l'escena internacional a la Xina, en 2005, dirigint la City Chamber Orchestra of Hong Kong.

En 2006 va rebre una beca de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya, en 2009 va debutar amb excel·lents crítiques al capdavant de la Royal Philharmonic Orchestra en el Cadogan Hall de Londres i per invitació personal del mestre Gustavo Dudamel, al maig de 2014 va fer el seu debut a Veneçuela, dirigint l'Orquestra Francisco de Miranda en el Festival internacional de Joves Europeus de Caracas. Ha dirigit també principals orquestres simfòniques a Mèxic, el Perú, Xile, l'Argentina, Costa Rica, Hondures i Polònia, i a Espanya ha dirigit entre altres, orquestres com l'Orquestra Simfònica de Ràdio i Televisió Espanyola, Real Filharmonia de Galícia, Orquestra Simfònica de Balears, Orquestra d'Extremadura, Orquestra de Còrdova, Orquestra Simfònica Provincial de Màlaga, Orquestra Simfònica de la Regió de Múrcia, Orquestra Clàssica Santa Cecília, Orquestra Manuel de Falla i l'Orquestra Simfònica de Tenerife.

De la mà d'Universal Music Group, dirigeix des de 2016 gires simfòniques a nivell nacional i internacional amb diferents artistes de la discogràfica, ha dirigit en els principals festivals de música d'Espanya i destaca el seu debut en El Teatre Real de Madrid i en el Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

PROGRAMA :

SERGUEI RAHKMÀNINOV

Segona Simfonia en Mi menor Op.27

Largo - Allegro moderato

Allegro molto

Adagio

Allegro vivace

(durada aproximada 55 minuts)

La simfonia consisteix en una seqüència dramàtica que s'identifica amb la tradició simfònica russa. La tradició, establerta pels predecessors romàntics russos de Rajmáninov, posa èmfasis en un motiu i "un incessant i bell flux de melodia", per exemple la Simfonia núm. 5 de Txaikovski i, posteriorment, la Simfonia núm. 2 de Balákirev i la Simfonia núm. 5 de Prokófiev.

Largo - Allegro moderato

El moviment inicial tocat pels violoncels i contrabaixos que es repeteix al llarg del moviment.

El primer moviment és creixent i misteriós; dramàticament intens i "alterna un conflicte tempestuós i una visió serena". Els violoncels i contrabaixos introdueixen el lema melòdic en la "textura densa i lenta" del Largo, que és una inusualment llarga introducció al primer tema. En l'Allegro moderato Rajmáninov acaba el recordatori del moviment en forma sonata, amb el desenvolupament evocant la introducció del Largo abans d'arribar a dos clímaxs. Cap al final del moviment sorgeix un altre tema, aquest en sol major, portat en la seva major part per les cordes. La peça acaba amb el mateix motiu que el Largo en una "subestimada coda", portant el mateix tempo i energia que en el desenvolupament, però d'una manera més lleugera i curta, com la

forma "adequada" de tancar la introducció del Llarg igual que en el final del tercer moviment.

Allegro molto

El segon moviment és un ràpid scherzo tocat Allegro molto.

En l'estructura de la simfonia tradicional romàntica de Rússia, el scherzo precedeix al moviment lent (costum establert per Borodín i Balákirev). El segon moviment scherzo és "vigorós fins al punt de l'abandó". El primer motiu és interpretat en la seva major part per la secció de les trompes. Hi ha un segon motiu que es relaciona amb el primer moviment, convertint-se en el lema i motiu per a tota l'obra. La coral dels metalls al final del scherzo és esgarrifós i deriva del Dies irae, un cant gregorià per als difunts que apareix en moltes obres del compositor i va tenir gran influència al llarg de la seva vida creativa (per exemple a l'illa dels morts, Rapsòdia sobre un tema de Paganini, la seva Primera Simfonia i la seva segona sèrie de Danses simfòniques). El tema de la coral dels metalls es mostrarà més tard en la cadència de l'últim moviment.

Adagio

Aquest tema, de nou relacionat amb el motiu de l'obra, és cantat pel primer violí en una melodia d'estil extremadament romàntic, fent ressò un solo de clarinet i la secció d'oboès. La simfonia aconsegueix un clímax emocional en aquest moviment, després d'un interludi de passatges a solo de corno anglès i violí seguits per un somni de clarinet que és una reminiscència del primer moviment, més tard desenvolupant el tema de l'obra; aquest desenvolupament és considerat el complementi a la introducció del Llarg. Al final de l'Adagio, el motiu s'escolta en la seva forma original que de nou s'enllaça amb el primer moviment; a més això és considerat el final apropiat a la introducció inicial del Lorgo. El tema d'aquest moviment va ser usat pel cantant pop Eric Carmen en la cançó de 1976, "Never Gonna Fall in Love Again".

Allegro vivace

El començament del final de l'Allegro vivace.

En la tradició russa simfònica, els motius i temes dels anteriors moviments es "sumen" col·lectivament en el Finale. L'últim moviment és gran i ampli, en forma sonata, aconsegueix transmetre l'essència de l'obra. Hi ha diverses idees presents en el Finale: el tema inicial en tresets, la melodia en forma de marxa i la repetició de la melodia romàntica de les cordes del tercer moviment.